

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IALOMIȚA
SENTINȚA CIVILĂ NR.

Tribunalul compus din:

Pe rol pronunțarea în cauza de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE și ACTIVITATEA DE CONTROL FISCAL , având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, aflată la dosarul cauzei și care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera în cauză, a amânat pronunțarea la data de 26 februarie 2009.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Cu privire la cauza de contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal, sub nr. 292/98/2008 după casările succesive, dispuse prin deciziile nr. din februarie 2007, iulie 2007 și noiembrie 2008, reclamanta S.in contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Activitatea de control fiscal, sa se anuleze decizia nr. emisă de ANDF -precum și anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală din iulie 2005 cu privire la suma delei reprezentând TVA.

în motivare, a arătat că a fost supusă unui control fiscal pentru perioada octombrie 2003 februarie 2005.

Prin raportul fiscal întocmit, s-a constatat că la achiziționarea de la F a șinei C.F. tip 40 SB nu s-a specificat pefacturi „taxare inversă”, fapt ce a făcut ca suma de sa fie deductibilă.

Susține că s-a procedat astfel pentru că șina achiziționată a fost considerată deșeu deși a fost cumpărată ca șină de cale ferată pentru a fi folosită conform destinației.

Mai susține că Decizia emisă de D .G.F.P. este nelegală și solicită anularea ei.

în susținere a depus acte, întemeind cererea în drept pe dispozițiile art. 160 alin. 2 din Codul fiscal.

Prin întâmpinarea depusă, în cauză, D.G.F.P. , în nume propriu și pentru Activitatea de control fiscal a arătat că susținerile reclamantei nu sunt fondate, întrucât marfa a fost achiziționată ca deșeu, iar obligația sa era de a înscrie din proprie inițiativă mențiunea privind taxa inversă.

A solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului tribunalul retine

' următoarele:

Din decizia de impunere nr. Pe 2005, privind obligațiile fiscale ale reclamantei, rezultă că s-a înregistrat eronat în contul 4426 TVA, deductibilă suma de lei, situație în care s-a rambursat TVA.

Prin decizia nr din septembrie 2005 Biroul de Soluționare contestații din D.G.F.P. respinge contestația în totalitate și menține Decizia de impunere reținându-se că materialul feros comercializat de părți este în fapt deșeu, iar în temeiul art. 160(2) din Codul fiscal există obligația de a se specifica mențiunea de taxare inversă.

În cauză, la cererea reclamantei, instanța a administrat proba cu expertiză contabilă. Din raportul de expertiză, precum și din răspunsul la obiecțiunile formulate de expert ca urmare a indicațiilor date pentru rejudecare prin decizia nr. asupra cărora părțile nu au formulat obiecțiuni, tribunalul reține că cererea formulată de S este întemeiată.

Astfel, instanța reține că relațiile comerciale derulate între reclamantă și F au avut ca obiect vânzare de către ce-a de-a doua, reclamantei, produsul ȘINĂ C.F.T. 40 SB.

Acest fapt rezultă din toate facturile fiscale din dosar al acestei instanțe.

De altfel, la fila 30 din același dosar este depusă o "Notă" întocmită de conducerea diviziei liniilor din care rezultă că s-a aprobat valorificarea către F a cantității de tone ȘINĂ tip 40, care este recuperată și nu mai poate fi utilizată, nemaifiind necesară. Este de observat că ulterior achiziționării, reclamanta, prin •" dezmembrarea șinelor le-a transformat în deșeuri metalice, comercializându-le ca deșeuri. În aceste condiții se apreciază că operațiunea de vânzare cumpărare a produsului șină tip 40 SB derulată între F și reclamantă, nu intră sub incidența art. 160.1(2) din Legea 571/2003, modificată, în sensul că nu este necesară mențiunea „taxare inversă”.

/ In atare condiții, reclamanta este
„ îndreptățită la rambursarea TVA pentru valoarea rezultată din cele 17 facturi fiscale.

Interpretarea făcută de D.G.F.P. prin obiecțiunile aflate la fila 71 este excesivă și nu se sprijină pe actele întocmite de părți în împrejurarea perfectării actelor de vânzare. Este de observat, din conținutul înscrisului aflat la fila 59, că primul furnizor al șinelor care fac obiectul facturilor în cauză a aprobat vânzarea către terți a materialului de cale ferată, recuperate prin reparații capitale de linii și existente în stoc în baze R.K,

Din tot acest context, rezultă că materialele comercializate nu erau deșeuri dar nici nu mai erau necesare în procesul de producție.

Față de toate aceste considerente, care rezultă din materialul probator administrat în cauză, tribunalul constată că decizia nr. emisă de pârâtă în împrejurarea analizării contestației depuse de reclamantă nu este temeinică urmând a fi anulată.

În consecință, tribunalul va admite cererea formulată de reclamanta Sîn contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice

Va dispune anularea deciziei nr. din aprilie 2005, emisă de pârâta D.G.F.P. și în

consecință va admite contestația formulată de petentă și va desființa Raportul de Inspecție Fiscală - Decizia de impunere cât privește stabilirea în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare de lei reprezentând TVA.

^f
În baza art. 274 Cod procedură civilă pârâta căzând în pretenții va fi obligată către reclamantă la plata sumei de lei cheltuieli de judecată reprezentând taxă timbru și onorariu expert.

Văzând și dispozițiile art. 20 din Legea 554/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamanta S în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice .

Dispune anularea deciziei nr., emisă de pârâta D.G.F.P. și în consecință admite contestația formulată de petentă și desființează Raportul de Inspecție Fiscală - Decizia de impunere cât privește stabilirea în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare de lei reprezentând TVA.

Obligă pârâtele către reclamantă, la plata sumei de lei cheltuieli de judecată și taxă de timbru

Cu recurs în 55 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, februarie 2009.